

Gesalf om getuies te wees

Elke Christen sal saamstem dat hy/sy geroep is om 'n lig te wees. Die opdrag om die sout en die lig van hierdie wêreld te wees (Matthéüs 5:13-16), geld vir elke Christen. Ek kan nie aan enige Christen dink wat die invloed van hierdie opdrag in hul lewe kan negeer nie. Mag ons dan tot die gevolgtrekking kom dat elke Christen 'n taak het om 'n getuie vir Christus te wees? Ja, ons mag tot hierdie gevolgtrekking kom, want dit is wat ons ook glo: *“omdat ek deur die geloof 'n lid van Christus is en daardeur deel aan sy salwing het, sodat ek sy Naam kan bely...”* (Hk. Sondag 13, v/a 32).

Ons sal nou meer aandag skenk aan hierdie laaste deel. Wanneer ons na die laaste deel van die sin kyk, is daar een ding wat duidelik na vore kom. Dit is dat daar in die hart van elke Christen die begeerte is om die Naam van Jesus Christus ons Here te bely. Dit is 'n oproep wat ons nie kan negeer nie. Ja, ons kan dalk verskil in die gawe om dit te doen, maar ons kan nie verskil in dit wat ons bely nie. Een van die vrae wat outomaties in 'n gesprek oor hierdie onderwerp na vore kom, is die vraag: hoe moet ek 'n getuie wees? Word dit van my verwag om van huis tot huis te gaan en te vra dat ek na binne genooi word om so die boodskap met mense te deel? Word dit van my verwag om in die openbaar op 'n plein met 'n luidspreker die mense toe te spreek? Dan kom die vraag: wat van dié wat skaam is, wat moet hulle doen?

Die einddoel van hierdie artikel is om 'n hulpmiddel te wees vir elke Christen wat begeer om hulle Christelike opdrag, naamlik om Christus te bely, na te kom, maar terselfdertyd voel dat hulle nie in staat is om dit te doen nie. Dit is my gebed dat u aangemoedig mag word om hierdie opdrag van God op u te neem. Om dit te doen, wil ons graag aan twee sake aandag skenk: eerstens die motiewe om te getuig en tweedens die metodes om te getuig.

Die motiewe om te getuig

God het in sy Woord nie alleen aan ons die opdrag gegee om lig en sout te wees nie, al kon Hy dit gedoen het as Hy wou. Hy het die reg om dit te doen, maar in sy genade het Hy ook verkies om redes te gee, sodat ons daardeur gemotiveer mag word om hierdie opdrag op ons te neem tot sy eer. Daarom sal dit goed wees om aandag aan hierdie motiewe te skenk. Laat ons hierdeur onself aanmoedig om hierdie opdrag op ons te neem:

Die realiteit van die uitverkiesing:

Elkeen wat die verdorwe toestand van die mens uit 'n Bybelse oogpunt verstaan, sal ook tot die gevolgtrekking kom dat om teenoor die mens te getuig, 'n nuttelose werk is. Die manier waarop die Bybel praat oor die mens soos hy in hierdie wêreld gebore is, is baie ontmoedigend. Is daar enigiemand onder ons wat 'n klip in vlees kan verander, iemand uit die dode kan opwek, teen die mag van die satan kan staan, of teen die invloede van hierdie wêreld kan standhou? Al wat ons kan sê, is dat ons uit onself meegevoer sou word met die magte van hierdie wêreld. Dit is wat die Bybel ons ook oor die mens in hierdie wêreld vertel; ons is almal gebore met 'n hart van klip, dood in ons sondes, slawe vir satan, die wêreld en ons eie vlees, en ons staan onder God se oordeel (Eségiël 11:19, 36:26; Efésiërs 2:1-3, 11-12; Titus 3:3). Daarom sal dit Goddelike mag verg om die mens te verander, 'n mag wat die mens self nie het nie. Dit is hier waar ons leer dat God al voor die skepping mense uitverkies het tot verlossing in Christus (Efésiërs 1:4-5). Maar hoe weet mense dat hulle uitverkies is in Christus of hoe ervaar hulle die realiteit van hierdie uitverkiesing? Ons kan aan Paulus hierdie vraag vra: hoe weet u dat die gelowiges uitverkies is? Luister na sy antwoord: *“in wie julle ook, nadat julle die woord van die waarheid, die evangelie van julle redding, gehoor het, in wie julle, nadat julle ook geglo het, verseël is met die Heilige Gees van die belofte”* (Efésiërs 1:13; sien ook Romeine 10:14-15). God het verkies om die uitverkiesing waar te maak deur aan

die mens die waarheid van God te vertel, naamlik die evangelie. Dit is die werk van God wat ons die krag en aanmoediging gee om in sekerheid en hoop van Hom te getuig. En wat ons doen, is nie nutteloos nie, want ons word verseker dat dit vrugte sal oplewer.

Die realiteit van die oordeel:

Die feit dat die dag van groot oordeel kom, moet ons aanmoedig om te getuig. Paulus sê: *“Omdat ons dan die vrees van die Here ken, probeer ons om die mense te oortuig...”* (2 Korintheërs 5:11). Die vrees van die Here in hierdie vers word gekoppel aan die oordeel van God wat in die vorige vers genoem word. Die vrees wat hier genoem word, is nie net ’n vrees van ootmoediging nie, maar ’n opregte vrees vir God en die realiteit van sy oordeel. Wat Paulus hier noem, is nie anders nie as dit wat Christus ook aan sy dissipels gesê het toe Hy aan hulle die opdrag gegee het om te preek en te getuig in sy Naam. Wat sou hulle vrees vir die mense wegneem? Christus het gesê: *“En moenie vrees vir die wat die liggaam doodmaak, maar die siel nie kan doodmaak nie; maar vrees Hom liever wat die siel sowel as die liggaam kan verderwe in die hel”* (Matthéüs 10:28). As Christene weet ons dat dit die lot is van elke mens wat sonder Christus is, u kind, man/vrou of familie. Daar is niks wat hulle kan red nie, behalwe as hulle die goeie nuus van die evangelie hoor en so na Christus kom, omdat u oortuig is van die oordeel wat kom.

Die realiteit van Christus se liefde:

Wat is die regte antwoord op Christus se liefde? Paulus het dit vir ons gesê in 2 Korintheërs 5:14-15. Hy sê dat Christus se liefde net een uitwerking het en dit is dat niemand meer vir homself leef nie, maar vir Hom wat vir ons gesterf het. Wat is die tragedie van die mens dan? Dat die mens alleen vir homself leef. Maar Christus se liefde spoor u en my aan, dat daar niemand meer moet wees wat so leef nie. As ek dit verstaan en wanneer hierdie werklikheid sy houvas op my het, sal ek reageer en antwoord op die regte manier. Ek sal aangemoedig word om, wanneer ek ’n man of ’n vrou, jonk of oud, sien wat net vir hulself lewe, die begeerte te hê om hulle tot God te roep.

Die realiteit van die ambassadeurskap:

Die feit dat ek ’n gesant vir die Allerhoogste Koning is, beteken dat ek Hom in hierdie lewe verteenwoordig. My enigste taak is om die aandag van almal op my Koning te vestig, net soos ’n getroue gesant, met ’n begeerte om van Hom te getuig. Lees wat Paulus skryf in 2 Korintheërs 5:20-21. Ons word geroep om Hom te verteenwoordig en Hom alleen.

Daarom, gebruik elke geleentheid om van Hom te getuig, laat dit u enigste begeerte wees.

Daar is nog talle ander motiewe wat genoem kan word, maar ek hoop dat hierdie genoeg sal wees om u en my tot getuie aan te spoor.

Metodes om te getuig

Vanuit die Bybel het God in sy wysheid vir ons twee maniere gegee om te getuig, twee maniere vir die bevordering van die evangelie, naamlik: eerstens verbaal (Matthéüs 10:32, Hebreërs 13:15) en tweedens met ons lewenswandel (1 Petrus 1:11-12). Ons moet tot die gevolgtrekking kom dat, as Christene, ons nie die een minder as die ander een mag ag nie. Al twee is uiters belangrik en moet ook so gesien word. Hier volg ’n paar praktiese maniere om dit na te kom.

Persoon tot persoon:

Dit is een manier wat gebruik kan word om te getuig. U kan van hierdie geleentheid gebruik maak wanneer u mense ontmoet. U besluit om met sekere persone te identifiseer en met hulle te praat op ’n gereelde basis. Met hierdie ontmoetings deel u met hulle die evangelie.

Bybelstudie: Bybelstudie is weer ’n ander manier om te getuig. U kan ’n Bybelstudie organiseer saam met ander kerklede en dan saam besluit op ’n Bybelboek om te bestudeer. Vervolgens kan elke kerklid ’n vriend of buurman/vrou wat nie ’n Christen is nie, nooi om die Bybelstudie by te woon. U kan op ’n weeklikse basis in die huis van ’n kerklid bymekaar kom en so die Woord van God met mekaar deel.

Kerkdienste:

Die kerkraad saam met die dominee kan besluit dat daar elke maand een diens is wat toegewy word aan evangelisasie-prediking. Elke kerklid sal vantevore ingelig word en hy/sy kan dan iemand uitnoui om hierdie spesiale diens by te woon. Ná die diens kan daar dan geleentheid wees vir koffie om so verder met die gaste te gesels. Natuurlik beteken dit nie dat die evangelisasieprediking dan net vir ongelowiges is nie, want op 'n manier is elke preek evangelies van aard. Ek hou dit in gedagte as ek so oor evangelisasie skryf.

Pamflette uitdeel:

Die kerk kan die verantwoordelikheid neem om te sorg dat elke lid pamflette ontvang om uit te deel. Indien moontlik, is dit selfs beter as die lede elke week 'n pamflet ontvang om uit te deel in die week wat volg, nadat hulle dit self eers gelees het. Elke lid gee hierdie pamflet dan aan 'n ander persoon of persone en bespreek met hulle die inhoud daarvan.

Bogenoemde is maar enkele metodes wat gebruik kan word om te getuig; daar is baie meer. Nogtans moet ons ons hoop nie op die metodes stel nie, maar op God wat mense roep deur sy Woord en die krag van die Heilige Gees, en hulle so tot Christus ons Verlosser lei. Alleen as ons op hierdie hoop bou, kan ons lig en sout wees. Dan bring ons lig op die pad van 'n man of 'n vrou wat in duisternis lewe, sodat hulle kom na die enigste Lig, Christus Jesus.

Jerry Mhlanga

© 2014

www.christelikebiblioteek.co.za